

ниѣ има накачени кърпи. На гушата носи дълъгъ герданъ отъ бѣли монети, а главата ѝ е покрита съ мъжки калпакъ овитъ съ кърпа. На рамо носи дълга тояга — клонъ съ желѣзна гага, овита тоже съ кърпа. Булката е облѣчена въ обикновени нови селски дрехи и е забулена съ тънъкъ прозраченъ платъ. Момитѣ пѣвачки сж облѣчени тоже въ обикновени нови селски дрехи.

Презъ срѣдопостната недѣля (на св. Четирсе), тая дружина девойки се събира и отива на селското хорище, дето излиза и цѣлото село. По пѣтя се пѣятъ особни боенецки пѣсни. Като стигнатъ тамъ, боенецътъ и булката започватъ да играятъ хоро, като боенецътъ презъ това време прехвърля кърпи върху присѣтствующитѣ мъже, които вързватъ въ тѣхъ по малко пари и имъ ги повръщатъ обратно. Боенецътъ прибира паритѣ и затъква отново кърпата на пояса. Всичко това става набързо безъ да се прекъсва хорото. Малко по малко се завърта и друго хоро, безъ да бжде склопвано въ кръгъ, при което момата която го води се казва *танчарка*, а която е на края му (о) *пашарка*. Пѣснитѣ които се пѣятъ при тия хора наподобяватъ лазарскитѣ пѣсни и подобно на тѣхъ тѣ ставатъ за берекетъ и здраве.

РУМАНИЯ.

За жънене нивитѣ въ Южна България отъ отдавна сжществува обичай да събиратъ момичета въ балканскитѣ колиби, преимуществено въ трѣвненско, дето работната земя е малко и жътвата настъпва късна. Тѣ се събиратъ отъ мъже наричани *драгоманѣ*. До като нивитѣ сж още зелени, драгоманътъ отива да направи огледъ и да се услови съ нѣкой познатъ землевладелецъ. Окончателни условия за цената не са правятъ, тъй като тя зависи отъ състоянието на нивитѣ, кога дойде време за жънене, но драгоманътъ зема пей въ пари или жито. Въ края на май драгоманътъ тръгва по колибитѣ да главява жътварки, преимуществено които сж вече ходили на Романия. Подъ това име е известна мѣстността където отиватъ да жънатъ отвѣдъ южнитѣ поли на Балкана, та за това и казватъ: отиваме на Романия. На Романия отиватъ и дъщеритѣ на заможни колибари, едно, за да не ги обвинятъ въ мързелъ, а друго,